

[Per Hækkerup.]

møntet på hr. Henry Christensen, men en mere almindelig bemærkning.

Hr. Poul Møller sagde: vi har ikke sinket arbejdet. Det vil jeg gerne bekræfte. Alle de partier, der var repræsenteret i udvalget, bestræbte sig for at fremme arbejdet, bortset altså fra den lille reservation, jeg nævned: at der blev talt meget; og alle partierne var villige til at møde, når og hvor, havde jeg nær sagt, der blev kaldt, og det er jeg naturligvis kun taknemlig for.

Hr. Poul Møller siger dernæst, at når det brede forlig ikke kom, så var det ikke evnen hos socialdemokratiet, men viljen, der manglede, og ville gerne have at vide, om jeg ikke nu kunne sige, at det var sket natten mellem fredag og lørdag — dér, hvor hr. Poul Møller gik glip af natmaden. Jeg var egentlig ikke klar over, at hr. Poul Møller var så interesseret i mad; på nogle af os kan man se det, men det kan man ikke på hr. Poul Møller; det var måske alligevel dyrt ikke at invitere de radikale og de konservative til at deltage i natmaden.

Jeg vil gerne sige, at på det tidspunkt forelå der ingen aftale imellem SF og socialdemokratiet. Vi forhandlede videre om lørdagen, og først i løbet af lørdag eftermiddag nåede vi frem til en afklaring af vore synspunkter. Da vi havde drøftelserne i ordførerudvalget senere om lørdagen, forelå der stadig fra regeringens side, tiltrådt af SF, tilbud om ændringer i de foreliggende lovforslag, som vi måtte betragte som imødekommende over for de synspunkter, oppositionen havde fremført. Det er klart, at nogle af disse tilbud blev taget tilbage eller ikke kom med i de ændringsforslag, som nu foreligger, men på det tidspunkt om aftenen, da vi forhandlede, forelå der stadig tilbud, som var imødekommende over for oppositionen. Imidlertid var det klart, at vi måtte have en afgørelse; derfor måtte jeg bede om, at man nu fik strammet det så meget til, at det kunne blive et ja eller et nej, for vi kunne ikke blive ved med at drøfte sagerne, hvis man skulle overholde den tidstabel, som jeg erkender var en forudsætning for regeringen og for socialdemokratiet.

Til hr. Hilmar Baunsgaard skal jeg ikke sige meget. Vi er ikke fornærmede i socialdemokratiet; jeg ved ikke rigtig, hvor for-

nærmelsen er, hvis den er nogen steder her i salen, det er i hvert fald ikke hos os. Vi er helt indforstået med, at det radikale venstre har den samme frihed, som vi har, til at forhandle med andre partier her i salen, også selv om det ikke betyder, at det radikale venstre vil forhandle med os. Der skal ikke være den mindste onde følelse i den anledning hos os. Vi håber naturligvis, at vi kan blive ved med at forhandle fornuftigt og fordrageligt sammen, som vi hidtil har kunnet det.

Når hr. Hilmar Baunsgaard siger, at SF ikke ønsker det brede forlig, tilkommer det ikke mig at svare; så må hr. Aksel Larsen eller andre repræsentanter svare herpå. Men jeg kan sige, at i de drøftelser, vi har haft med SF, og som sluttede med, at vi endeligt blev enige om en aftale, blev det ikke stillet som en betingelse, at der ikke måtte være tale om et bredt forlig, og jeg mener, at hr. Aksel Larsen og de øvrige udvalgsmedlemmer under udvalgsfasen arbejdede for, at vi kunne få et bredt forlig, men naturligvis på betingelser, som var acceptable for såvel SF som socialdemokratiet.

Hr. Hilmar Baunsgaard siger videre, at det ikke hastede så meget med kildeskatteforslaget, og henviser til, at finansministeren havde erklæret sig rede til at fortsætte drøftelserne, blot kildeskatteforslaget var vedtaget inden den 2. juni. Det kan jeg bekræfte, men jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde tidligere på dagen, nemlig at når man lavede et forlig, hvor man skitse-mæssigt accepterede kildeskatten, måtte det være en forudsætning, at de partier, der indgik på det forlig, også ville være med til at gennemføre kildeskatten.

Da vi stillede spørgsmål om det, fik vi at vide, at det var en urimelig og usædvanlig fordring at stille; det måtte jeg rapportere til den socialdemokratiske gruppe, og det måtte vi opfatte på den måde, at nok skulle vi erklære os villige til at drøfte den radikale skitse til kildeskatten på samme måde, som vi skulle drøfte regeringsforslaget, men hvis vi ikke fulgte den radikale skitse, ville det radikale venstre ikke være forpligtet til at gennemføre kildeskatten. Sådan måtte vi opfatte det, og det betragter vi ikke som en rimelig måde at slutte et forlig på.